

per Daad i Krig, kan i Fredstid have viist et saa fortrinligt Forhold, at man atter finder Anledning til at forfremme ham. Han kan ogsaa have viist en kjæl Daad i Fredstid, og dette gjælder vel fremfor Alt i Sæetaten. Derksom vi f. Ex. tænke os et Skib, der i lang Tid har været paa et majsommeligt Togt, saa turde det meget vel være muligt, at en Person, der i Begyndelsen har viist et utilbørligt Forhold, senere i længere Tid har udmærket sig ved en hæderlig Opførsel og har faaet Leilighed til at vise en kjæl Daad, f. Ex. ved at springe overbord for at redde en Person, eller at han har faaet Leilighed til at vise stor Konduite, maasse endog har kunnet bidrage til Skibets Redning; vi se aldeles ingen Grund til at udelukke et saadant Tilfælde. Det maa jo erkjendes, at Paragrafens Bestemmelser lade Ministeriet fuld Frihed; der foreskrives ikke, at den Paagjældende skal have nogen Rettsadkomst til at forfremmes; der siges kun, at han ikke skal være udelukket fra atter at kunne forfremmes. — Jeg kommer endelig til Vædringsforslaget under Nr. 11 til § 41, den Paragraf, der omhandler legemlig Tugt. Det høie Thing vil vide, at Lovforslaget, idet det udvider sin Ramme til ogsaa at gjælde Sæetaten, ikke har troet — i alt Fald midlertidig — at kunne opgive Anvendelsen af legemlig Tugt. Udvalget har derfor efter Forhandling med Ministeren og alvorligt Overlæg i Udvalget selv heller ikke troet at turde paastaa, at dette Straffemiddel skal udgaa. Vi have ment at maatte høre os for alle de Søfhyndiges enstemmige Begjering om, at dette Straffemiddel bibeholdes i Sæetaten. Vi maa ogsaa anerkjende, og jeg tror allerede, jeg har tilladt mig at udtale det ved Sagens 1ste Behandling, at den Maade, hvorpaa det er bragt i Forslag i § 41, viser overordentlig megen Moderation. Ikke desto mindre have vi troet, at det dog maasse var muligt endnu lidt at kunne begrænse Anvendelsen deraf. Medens Lovforslaget tillader, at legemlig Tugt kan anvendes selv i Fredstid, naar Skibene ere paa Togt, endog meget nær ved danske Kyster, i danske Farvande, har Udvalget derimod foreslaaet, at i danske Farvande skal legemlig Tugt overhovedet slet ikke kunne anvendes. Vi

forudsætte, at der under disse Omstændigheder ikke er nogen stor Vanskelighed ved, dersom Straffen ikke kan affones ombord, da at landsætte den Paagjældende, for at han i Land kan udstaa sin Straf, og i dette Tilfælde foreslaa vi derfor, at legemlig Tugt slet ikke skal kunne anvendes. Derimod have vi ment at burde tillade dens Anvendelse, hvor Krigsskibene befinde sig paa Togt udenfor danske Farvande, og til en vis Grad kunde det endog synes, at vi have gjort Lovudkastet noget strengere, idet vi endog ville tillade Anvendelse af legemlig Tugt som selvstændigt Straffemiddel, naar nemlig Skibene befinde sig i oversøiske Farvande eller i Middelhavet og overhovedet under saadanne Forhold, hvor Fængsel efter Saghyndiges Udsagn medfører de allerstørste Ulemper, ja endog Fare for de Paagjældendes Liv. Naar vi altsaa paa en vis Maade kunne have paadraget os Skin af at være strengere i denne Retning end Lovudkastet, saa er det kun, fordi vi have hyllet Mildhedsprincippet, fordi vi mene, at under saadanne Omstændigheder vilde en Dragt Prygt være en meget mildere Straf end Fængsel. Det er derpaa, Vædringsforslaget gaar ud, det rører ikke ved denne Strafs Anvendelse i Tilfælde af Krig; forsaavidt have vi ganske sluttet os til Loven, at under Krigsforhold, hvor Omstændighederne ikke tillade Anvendelsen af Fængsel ombord, kan denne Straf benyttes som en selvstændig Straf. Vor Begrænsning gaar derimod ud paa Straffens Anvendelse i Fredstid, og da navnlig — for at jeg skal gjentage det — den, at i danske Farvande skal Straffen slet ikke kunne anvendes. Jeg tror, at den høitærede Minister vil billige den Grund, hvorpaa Vædringsforslaget hviler; det er mig bekendt, at han havde ønsket en noget anden Affattelse, at han har ment, at man i Stedet for Betegnelsen „naar Skibet er i transatlantiske Farvande“ eller, som vi have kaldt det: „i oversøiske Farvande og i Middelhavet“, maasse kunde sige, „hvor de klimatiske Forhold medførte, at Straffens Anvendelse var vanskelig“; men vi have troet, at dette kun vilde være at falde fra Scylla i Charybdis. Hvad der forstaas ved danske Farvande og oversøiske Farvande, ja, det fremgaar af andre